

at lovgive paa en saadan Maade, at man kommer til Ubillighed og Uretfærdighed.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa de Bemærkninger, der er gjorte her, og af hvilke adskillige maaske mere hører hjemme under en almindelig Behandling end under en anden Behandling. Men som Merindkomstskatten foreligger — og vil komme til at foreligge — ved Forhandlingerne i dette Ting, Forhandlingerne mellem Tingene og Forhandlingerne mellem Tingene og Finansministeren — denne Sags Historie synes det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds ikke at kende tilstrækkeligt —, er det klart, at man ikke kan faa almindelige Bestemmelser for Lempelser og Eftergivelser. Man maa overlade det til Finansministeren at skønne. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det ikke i og for sig er behageligt for Finansministeren at have en saa stor Magt, som der kan siges at ligge i denne Bemyndigelse, men paa den anden Side vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke er Tale om nogen Magtforøgelse gennem dette Lovforslag; thi den Magt, der her gives Finansministeren, har han faaet ved tidligere Lejligheder, gennem tidligere Love. Her er, som nævnt, opregnet en Del Tilfælde, og de kan være en Rettesnor, men der kan ogsaa komme andre Tilfælde, hvor de ikke er tilstrækkelig vejledende, men hvor Finansministeren maa benytte sit Skøn ganske frit. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sagde, at jeg vilde være tilbøjelig til alene at tage det rene Statshensyn, Hensynet til Statskassen. Jeg skal dertil sige, at jeg anser det ikke for min Pligt alene at tage Hensyn til Statskassen. Jeg skal afveje dette Hensyn med Hensynet til Skatteyderne, og jeg opfylder ikke mit Embedes Forpligtelser, hvis jeg ikke gør det.

Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1, og som er stillet af hele Udvalget, gaar ud paa at forøge Sammenligningsaarene med et, nemlig det af mig udskudte, Kalenderaaret 1911, Skatteaaret 1912—13. Jeg har næret nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa dette Ændringsforslag, for det første af administrative Grunde, saaledes som den ærede Ordfører (Ivar Berendsen) nævnedes, idet det er en betydelig større Byrde, man lægger over paa Lignings- og Skattemyndighederne, der i Forvejen er bebyrdede, delvis overbebyrdede, og det er jo Folk, som ikke har dette Arbejde som et direkte, lønnet Hverv, som det kan betale sig for dem, om jeg saa maa sige, at udføre, det er et

tilfældigt Hverv, de paatager sig, og som tager meget mere af deres Tid, end man fra Begyndelsen af havde tænkt sig. Det tør jeg rolig sige. Skatteraadene for Eksempel omkring i Landet maa arbejde langt mere nu, da vi har faaet forskellige Skattebestemmelser af helt anden Art end tidligere og nu ogsaa har Merindkomstskatten at regne med, end man i og for sig oprindelig har villet paalægge dem. Dette Ændringsforslag frembyder altsaa nogle administrative Vanskeligheder, men jeg tror ogsaa, at det vil være til Skade for Statskassen. Det er dog indlysende, at naar man forøger Antallet af Sammenligningsaarene fra 3 til 4, bliver der en større Mulighed for at faa to Skatteaar med højere Indtægt end de andre; naar der kun er tre Sammenligningsaar, har man kun disse tre at vælge imellem; hvis man nu giver 4 Aar at vælge imellem, er der Mulighed for at tage dels Skatteaaret 1911 og dels Skatteaaret 1914 f. Eks., og det kan meget vel tænkes, at disse Aar netop har givet en særlig høj Indtægt for Skatteyderen. Han vil altsaa kunne benytte dette, og Merindkomstskatten vil derved blive ringere. Dette er ogsaa en Betænkelighed, og jeg har heller ikke rigtig forstaaet, om det egentlig er Udvalgets Hensigt at ville skabe en yderligere Lempelse for Skatteyderen. Hvis det virkelig er Udvalgets Hensigt, ja, saa har man truffet det rigtige, men det var ikke min Hensigt, da jeg tog det første Sammenligningsaar bort og satte et senere i Stedet. Jeg havde den Tro, at Skatteaaret 1911 let kunde frembyde en ret stor Indkomst, og derfor var der nogen Grund til at slette det, og paa den anden Side troede jeg ikke, at man egentlig løb nogen Fare ved at tage 1914 med en maaske formodet Krigsindtægt med, idet de Folk, der da havde tjent Penge, neppe var dem, man nu skulde regne med som Ydere af Merindkomstskat. Imidlertid, da hele Udvalget er enedes om dette Ændringsforslag, og da jeg ikke anser Sagen for særlig stor, skal jeg tiltræde det.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) har som Mindretal stillet en Række Ændringsforslag, og jeg maa straks sige, at jeg ikke kan tiltræde dem. Det ærede Medlem mener, at de vil tjene til at fjerne Ubilligheder, som kunde opstaa ved selve Loven. Den Virkning, som de i Virkeligheden vil have, er, at Merindkomstskatten formindskes. Det er muligt, at det ærede Medlem ikke har noget derimod og ogsaa ser, at det ene ikke kan ske, uden at det andet maa ske.